

Žalobce ve své žalobě napadá rozhodnutí Europolu, kterým byla tato smlouva prodloužena pouze na 2 roky. Tvrdí totiž, že od okamžiku, kdy nastoupil do nového pracovního poměru na základě nové smlouvy, neměl jej Europol považovat za zaměstnance, který dostal od orgánů svého státu původu mimořádné volno bez nároku na odměnu, nýbrž spíše za zaměstnance, který nemá nadále s uvedenými orgány žádný vztah. Rozlišení je relevantní z toho důvodu, že v prvním případě se uplatní čl. 6 druhá odrážka služebního řádu Europolu, která umožňuje prodloužení na dobu 2 let, zatímco v druhém případě se použije třetí odrážka uvedeného ustanovení, která umožňuje prodloužení na dobu 4 let.

Žalobce uplatňuje, že v roce 2002 ukončil všechny vztahy, které jej pojily s jeho původním zaměstnavatelem ve Spojeném království, a že byl přesvědčen, že posledně jmenovaný v důsledku toho zanechal změny do rejstříku zaměstnanců. I když se jeví, že britské orgány jej nikdy z uvedeného rejstříku nevy-mazaly, žalobce tvrdí, že on sám nemůže v žádném případě nést důsledky této nedbalosti.

**Žaloba podaná dne 16. května 2006 – Balázs Dániel Simon
v. Soudní dvůr a Komise**

(Věc F-58/06)

(2006/C 190/65)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobce: Balázs Dániel Simon (Brusel, Belgie) (zástupce: György Magyar, advokát)

Žalovaní: Soudní dvůr evropských společenství (zástupce: Marc Schauss) a Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobce

— zrušit v celém rozsahu rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování Soudního dvora ze dne 27. září 2005, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí ze dne 21. července 2005 o zamítnutí žádosti žalovaného o převedení, a rozhodnutí ze dne 15. února 2006, kterým byla zamítnuta stížnost podaná žalobcem proti uvedeným rozhodnutím, jakož i rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování Komise ze dne 3. října 2005 o zamítnutí jmenování žalobce

a rozhodnutí ze dne 16. února 2006, kterým byla zamítnuta stížnost podaná žalobcem proti tomuto rozhodnutí;

— uložit žalovaným nahradit žalobci škodu způsobenou zrušenými rozhodnutími;

— uložil žalovaným náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, nyní úředník Komise, nastoupil na základě výběrového řízení EPSO/LA/12/03 dne 16. července 2004 k Soudnímu dvoru jako právní lingvista zařazený do platové třídy A*7. Poté, co podal žádost o přijetí na volné pracovní místo v Komisi, požádal v květnu 2005 o převedení. Soudní dvůr jeho žádost zamítl. Žalobce podal později znovu žádost o přijetí na jiné volné pracovní místo v Komisi. I když Komise žalobce na toto místo vybrala, nepožádala o jeho převedení. Následně, poté, co žalobce ukončil služební poměr u Soudního dvora, Komise jej jako úspěšného kandidáta ve výběrovém řízení EPSO/A/4/03 přijala s účinností od 2. března 2006 na místo v platové třídě A*5.

Žalobce navrhuje zrušení rozhodnutí ze dne 21. července 2005, 27. září 2005, 3. října 2005 a 16. února 2006 z důvodu chybějícího odůvodnění, zjevného nesprávného posouzení a zneužití pravomoci. Jakožto právního základu svého návrhu se dovolává porušení nařízení (ES, Euratom) č. 723/2004 a porušení zásady ochrany legitimního očekávání a zákazu diskriminace. Rozhodnutí Soudního dvora ze dne 15. února 2006 navrhuje žalobce zrušit z důvodu zjevného nesprávného posouzení.

**Žaloba podaná dne 23. června 2006 – Andersson a další
v. Komise**

(Věc F-69/06)

(2006/C 190/66)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Tommy Andersson (Brusel, Belgie) a další (zástupci: A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství